

РЕШЕНИЕ

№ 7118

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9021** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на сдружение „Б.“, със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от И. П., срещу разрешително за ползване на воден обект № 02460071 от 12.08.2021г. на зам. министъра на околната среда и водите, с което на [фирма] се разрешава да ползва за аквакултури и свързаните с тях дейности язовир „Малко Шарково“.

Жалбоподателят посочва, че язовир „Малко Шарково“ е публична държавна собственост и е предоставен за управление на „напоителни системи“ ЕАД. Същите съгласно чл. 16, ал.7 от ЗДС не могат да отдават под наем на друго лице – в случая на заинтересованата страна. Това прави незаконосъобразно процесното разрешително, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 30 от Наредбата за ползване на повърхностни води. Липсва и становище на ползвателя, както и схема за преместване на съоръжението при промяна на установеното водно ниво. Не са налице и условията по чл. 67 от З.. Не е определен и екологичния потенциал на водоема за развитие на садково стопанство съгласно Приложение №7 към раздел 4 на ПУРБ 2016-2021г. Горното е в противоречие на мярка DP_12_2 и мярка с код PM_9 от ПУРБ относно химичното състояние на язовира. Ползваната площ от 33% от язовира значително превишава прага от 1% от площта на местообитанието на защитени видове в рамките на 33 съгласно „Практически насоки за прилагане на оценката за съвместимост с Натура 2000 в България“ от 2010г. Откритата водна площ е местообитание на множество птици, като площта на въздействие следва да се оценява само спрямо

водното огледало, без прилежащите му територии. Дейностите за рибовъдство влизат в противоречие с мерките за защита на птиците в зоните по Натура 2000. Вместо да се съобразят тези обстоятелства, е разрешено ползване на площ, несъразмерно по-голяма от разрешения брой садки – 24бр. на 100дка. Поради това се иска отмяната на процесното разрешително. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на заинтересованата страна.

Ответникът - зам. министър на околната среда и водите, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като сдружението не е било страна в административното производство и процесният акт не засяга пряко неговите права и законни интереси. Алтернативно оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена по съображения, развити в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение по списък.

Заинтересованата страна - [фирма], редовно призована, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес, и алтернативно – за нейната неоснователност. Претендира разноски по списък. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят представлява сдружение с нестопанска цел, която включва защита на околната среда. Видно от чл. 5, ал.1 от Устав на сдружението, предметът му на дейност се изразява в съхранение на националната природа и околната среда.

Административното производство е започнало по заявление вх. № ПВ-16 от 25.03.2021г. на [фирма] с искане за издаване на разрешително за водовземане и ползване на повърхностен воден обект с цел садкова инсталация от 2 понтона с 20бр. садки на всеки за отглеждане на риба в предварително избран участък от 200 дка в акваторията на яз. „Малко Шарково“. Към заявлението са приложени: актуална скица или карта за участъка от язовира, чието ползване се иска – л. 184, договор за наем от 10.09.2020г. с [фирма] за отдаване под наем на 200дка от водната площ на язовира с цел извършване на рибностопанска дейност за срок от 4 год., заедно с писмо от [фирма] от 01.09.2020г., в което се изразява съгласие за преотдаване на площ от 200 дка от язовира. Приложени са още информация за инвестиционното предложение (ИП) за преценяване на необходимостта от О. и Решение № СЗ-11-ПР от 08.03.2021г. на директора на РИОСВ – С. 3. да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда и оценка на съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони. В решението е посочено, че язовира попада в защитена зона с код BG0002027 от Натура 2000, но няма вероятност ИП да окаже значително въздействие върху природните местообитания, популации и местообитания на видовете, предмет на опазване. По делото няма данни решението да е обжалвано, поради което съдът приема, че същото е влязло в сила.

Административният орган служебно е събрал информация за липсата на задължения на заявителя по чл. 87, ал.11 от ДОПК и липсата на митнически задължения по чл. 162, ал.2 от ДОПК. С писмо от 11.05.2021г. заявителят е представил актуална скица, обосновка на началния срок за упражняване правото на ползване, технологична схема на производство, план график за монтаж на съоръженията и схема на разположение на

плаващите съоръжения. [фирма] са представили договор за наем между дружеството и [фирма] от 13.08.2014г. за отдаване под наем на 200дка от водната площ на язовира за срок от 10 год. Съгласно чл. 13 от него наемателят няма право да преотстъпва и преотдава под наем наетите съоръжения на трети лица без писмено съгласие на наемодателя. Изискано е и становище на директора на басейнова дирекция „И. район“ от 03.06.2021г., в което е предвидено като условие отглеждането на риба в садковото стопанство да се извърши след направена оценка за наличие на свободен екологичен капацитет на язовира, определена съгласно методиката в Приложение №7 към раздел 4 на ПУРБ на И. 2016-2021, като капацитета на производство да е съобразен с извършената оценка. Освен това е поставено условие за заребяване с бял и черен амур.

На 14.06.2021г. е извършена преценка на искането съгласно чл. 62 от Закона за водите. По отношение на Плана за управление на речните басейни в И. 2016-2021, посочено, че водното тяло е с добър екологичен потенциал и добро химично състояние. Предвидена е възможност за разрешаване отглеждането на аквакултури в садки в съответствие с определения екологичен капацитет. На тази база е направено съобщение за подаденото заявление, което е обявено публично чрез кмета на [община] и на интернет страницата на ответника на 15.06.2021г. На същата дата е постъпила молба от заявителя да се допусне предварително изпълнение на инвестиционното намерения на дружеството, като са представени договор и фактура за покупка на риба.

На 28.06.2021г. е постъпило възражение от страна на сдружение „Б.“ срещу издаване на разрешителното. Според него язовирът е защитена зона, в която със заповед на министъра на околната среда и водите са посочени птиците, предмет на опазване в зоната. Същата попада и в Натура 2000, която предвижда мерки на защита на птиците с оглед внасянето на биогени във водния обект от изхранващите се рибоядни птици, като засяга повече от 5% от местообитанието на видовете. Това противоречи на Практическите насоки за прилагане на оценката за съвместимост с Натура 2000 в България. Посочват се още противоречия с мярка DP_12_2 и мерки с код РМ_5 и РМ_9 от ПУРБ относно химичното състояние на язовира, както и нарушаване на обществен интерес – любителския риболов в язовира чрез цялостното му преграждане му през средата. По възражението е постъпило становище от РИОСВ – С. 3. от 22.07.2021г., в което е посочено, че със заповед №РД-840 от 17.11.2008г. на министъра на околната среда, с която язовирът е обявен за защитена зона, са посочени местообитанията на защитените видове птици: заливаемата площ на язовира, заобикалящите го територии и долната част на вливащите се в него реки. Това е площ от 13277,61дка съгласно т.1 от заповедта, като ИП засяга 1,5% от нея. Не са дадени указания на заявителя относно изискванията на чл. 67 от З., защото същият не предвижда заребяване с неместни видове (бял и черен амур).

Назначената със заповед № РД-713 от 09.07.2021г. комисия по чл. 67, ал.2 от ЗВ е приела в свое решение №1 от 06.08.2021г., че възражението на сдружение „Б.“ е неоснователно. В решението е прието, че ИП е допустимо спрямо режимите на защитената зона и рибното стопанство не би изложило на риск видовете, предмет на опазване в защитената зона. Относно заявената площ от 200дка за ползване, комисията е намерила същата за необосновано висока и с цел опазване обществен интерес я е намалила на 100дка. Приела е необходимостта в разрешителното да се постави изискване за издаване на разрешително за въвеждане на неместни видове

съгласно Наредба №4 от 08.07.2003г. с внасяне на заявление по реда на чл.5 от наредбата. Не се нарушава мярка РМ_9 от ПУРБ на И., защото видно от становището на БДИБР, реализацията на ИП няма да окаже значително въздействие върху водите и водните екосистеми. Отхвърлен е и довода за заетата площ от ИП, която е 1,5%, но с намаляването ѝ на 100дка пада под 1%. Действително към момента не е определен екологичния капацитет на язовир Малко Шарково, като се предвижда това да стане през 2022г. След като този процес приключи и в съответствие с чл. 73 от ЗВ ще бъдат преразгледани издадените разрешителни. Комисията е приела в разрешителното да се включи условие титулярът да използва аварийната зона на язовира в случаите на ремонт на съоръженията на язовирната стена и понижаване на водното ниво и за осигуряване на заявените водни количества по издадените разрешителни за водовземане с цел напояване.

На тази база е издадено процесното разрешително за ползване на воден обект – акватория от язовир „Малко Шарково“ (код BG0002027) с площ от 100 дка, от която 40 дка производствена площ и лимит от 150 тона/год. В разрешителното са поставени посочените от комисията условия, свързани с издаване на разрешително за зарибяване с неместни видове и зарибяване с тях, да не се извършва водовземане и да се използва аварийната зона в случаите на ремонт или понижаване на водното ниво. Всички условия са посочени в Приложение №1 към разрешителното, като е предвидено изменение в условията на чл. 73 и отнемане при нарушаване на условията на разрешителното съгласно чл. 79а от Закона за водите. Срокът на разрешителното е до 13.08.2024г. Жалбоподателят е уведомен за разрешителното на 16.08.2021г., видно от известие на л. 37. Същият е подал жалбата срещу него на 30.08.2021г.

При така установените фактически обстоятелства и извършената служебна проверка на законосъобразност на административния акт по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът счита следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от лице с правен интерес, като пряко засегнат от оспорения административен акт. Съгласно чл. 70, ал. 1, т.5 от ЗВ разрешителното или решението за отказ на органа по чл. 52, ал. 1 се изпраща в 7-дневен срок на заинтересованите лица, участвали в процедурата по издаване на разрешителното. В случая жалбоподателят е участвал в процедурата като е подал възражение и процесното разрешително е изпратено и до него. Следователно в качеството му на страна в административното производство същият има право да оспорва процесният акт, като засягащ го пряко и по неблагоприятен начин. Като сдружение, неправителствена организация, регистрирана при спазване на националното законодателство, с предмет на дейност опазване на околната среда, жалбоподателят попада и в кръга на заинтересованата общественост по смисъла на чл. 9, § 2 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, ратифицирана със закон, приет от Х. Народно събрание на 2 октомври 2003 г. (ДВ, бр. 91 от 2003 г., в сила от 16 март 2004 г.). Следователно жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Разрешително за ползване на воден обект № 02460071 от 12.08.2021г. на зам. министъра на околната среда и водите е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му по чл. 52, ал.1, т.1, б. „в“ във връзка с чл. 67, ал.1 от Закона за водите правомощия и заповед № РД-511 от 14.05.2021г. на министъра на околната среда и водите. При издаването му не допуснати съществени нарушения на

административно-производствените правила. Спазена е процедурата по издаване на разрешителното, разписана в чл. 60 и сл. от ЗВ. Към заявлението за издаване на разрешително са приложени всички необходими документи, вкл. решението на директора на РИОСВ С. 3. с преценка, че не е необходимо извършването на оценка на въздействието върху околната среда. Липсата на доказателства за неговото обжалване и отмяна с влязло в сила съдебно решение води до извод, че същото е влязло в сила.

Видно от т.29 от Приложение №1 от ЗВ язовир „Малко Шарково“ е публична държавна собственост, предоставен за стопанисване и управление на [фирма]. Това дружество е отдало под наем водностопанско съоръжение в качеството му на рибностопански обект с площ от 200дка от водната площ на язовира на [фирма] с договор за наем от 13.08.2014г. В чл.1, ал.2 от договора изрично е посочено, че договорът не предоставя права на наемателя върху имота като воден обект. [фирма] от своя страна е преотдал същото водностопанско съоръжение на заинтересованата страна със съгласието на [фирма]. Това преотдаване не е в нарушение на забраната по чл. 16, ал.7 от ЗДС, която касае само имоти, а не съоръжения. Що се отнася до възражението за липса на схема за преместване на съоръжението при промяна на установеното водно ниво, то в посочения чл. 32 от Наредба за ползването на повърхностните води не се съдържа такова изискване.

Процесното решение е в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 46, ал.1, т.2 разрешително за ползване на воден обект се издава за аквакултури и свързаните с тях дейности. В приложението към разрешителното изрично са посочени условията, при които се предоставя правото на ползване. Сред тях и тези по т.1.12-1.14 от Приложение №1 във връзка с чл.67, ал.2 от З.. В случай, че някое от тези условия не бъде изпълнено, това не е предпоставка за неиздаване на разрешително, а за неговото отнемане по чл. 79а от ЗВ. Същото се отнася и до определянето на екологичния потенциал на водоема за развитие на садково стопанство съгласно Приложение №7 към раздел 4 на ПУРБ 2016-2021г. Видно от доказателствата по делото такъв предстои да се определи през 2022г., като липсата му към момента не е по вина на ЗС. В случай, че определянето му доведе до необходимост от промяна на условията на разрешителното, същото следва да бъде служебно изменено по реда на чл. 73 и сл. от ЗВ. Поради това се неоснователни възраженията на жалбоподателя за нарушаване на мярка ДР_12_2 относно съответствие на разрешителното с определения екологичен капацитет на язовира за садково рибопроизводство. Когато такъв бъде определен, разрешителното ще бъде приведено в съответствие с него. Относно мярка с код РМ_9 от ПУРБ относно предотвратяване влошаването на състоянието на водите, по делото са приложени становища на БДИБР, че реализацията на ИП няма да окаже значително въздействие върху водите и водните екосистеми. В жалбата се твърди, че ИП може да засегне химичното състояние на язовира, но не е посочено по какъв начин конкретно може да стане това. Поради това съдът приема за меродавно становището на засегнатата басейнова дирекция, като независимо от него в самото разрешително са поставени условия по т.1.1-1.3, 1.6-1.9 от Приложение №1, пряко относими към екологичното състояние на язовира.

Неоснователно се явява и възражението за ползваната площ от 33% от язовира. „Практическите насоки за прилагане на оценката за съвместимост с Натура 2000 в България“ (a-a-00_NASOKI_OS_BG_Nem.opit_s 10 Prilojeniya.pdf (greenbalkans.org)) представлява незадължителен по своята същност документ, който обобщава немския опит в приложението на правото на ЕС относно оценката за

съвместимостта на съответното ИП с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. Приложимите европейски правила са транспонирани в чл. 31-34 от З.. В тези разпоредби липсва праг от 1% от площта на местообитанието на защитени видове в рамките на ЗЗ. Такъв праг е въведен в доклад, възложен от Федералната служба на РГермания по защита на природата, и същият ограничава отнемането при реализирането на даден проект площ от общата площ на природното местообитание от защитената зона. В случая защитената зона на язовира обхваща 13 277,610дка, като засегнатата площ е 100дка, т.е. по-малко от посочения 1%. Площта на защитената зона е определена със заповед на № 840 от 17.11.2008г. на министъра на околната среда и водите и не се изчислява в рамките на водното огледало, както твърди жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът намира оспореното разрешително за законосъобразно като издадено в предвидената от закона форма и съдържание, и в съответствие с процесуално и материално правните норми за това. Жалбата е неоснователна, поради липса на отменителни основания по чл. 146 от АПК и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се дължи претендираното в съюрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. ЗС претендира адвокатско възнаграждение в размер на 1800лв. съгласно договор за правна защита на л.227, платени по банков път по платежно нареждане на л.228. Основателно се явява възражението на жалбоподателя за неговата прекомерност, с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, разглеждането му в едно съдебно заседание въз основа само на писмени доказателства. Поради това същото следва да бъде намалено до предвидения в чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер от 500лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд-София град, второ отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение с нестопанска цел "Б." срещу разрешително за ползване на воден обект № 02460071 от 12.08.2021г. на зам. министъра на околната среда и водите.

ОСЪЖДА Сдружение с нестопанска цел "Б." да заплати на Министерството на околната среда и водите сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Сдружение с нестопанска цел "Б." да заплати на [фирма] сумата от 500 лв. адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщенията на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

